

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tora nevi'im u-ketuvim

Leusden, Johannes

Amstelodami, 1667

Cap. XII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39406

33 ישראל יען אשר עזבוני וישתחוון לעשתרת אלהי צדנין
לכמוש אלהי מוא ולמלכס אלהי בני עמון ולא הלכנו
בדרכי לעשות הישר בעיני וחקתי ומשפטי כדוד אביו :

34 ולא אקח את כל הממלכה מידו כיו נשיא אשתנו כל
ימי חייו למען דוד עבדי אשר בחרתי אתו אשר שמר
מצותי וחקתי : ולקחתי המלוכה מיד בנו ונתתי לה

36 לה את עשרת השבטים : ולבנו אתן שבט אחר למען
היות ניר לדוד עבדי כל הימים לפני בירושלם העיר

37 אשר בחרתי לילשום שמי שם : ואתה אקח ומלכת ^{קמז בוק}

38 בכל אשר תאווה נפשך והיית מלך על ישראל : והיה
אם תשמע את כל אשר אצוך והלכת בדרכי ועשית

הישר בעיני לשמור חקותי ומצותי כאשר עשה דוד
עבדי והייתי עמך ובניתי לך בית נאמן כאשר בניתי

39 לדוד ונתתי לך את ישראל : ואענה את דוד למען ^{הא' נחה}

זאת אך לא כל הימים : ויבקש שלמה מ
להמית את ירבעם ויקם ירבעם ויברח מצרים אל

שישק מלך מצרים ויהי במצרים עד מות שלמה :
ויתר דברי שלמה וכל אשר עשה וחכמתו הלוואהם

41 כתבים על ספר דברי שלמה : והימים אשר מלך
42 שלמה בירושלם על כל ישראל ארבעים שנה :

Salomo anno regni sui XL. moritur.

43 וישב שלמה עם אבתיו ויקבר בעיר דוד אביו ומלך
רחבעם בנו תחתיו :

Cap. XII. Rehabeam parenti in imperio succedit.

וילך רחבעם יב א
שכם כי שכם בא כל ישראל להמליך אתו :
ויהי כשמע ירבעם בן נבט והוא עורנו
במצרים אשר ברח מפני שלמה המלך וישב

ירבעם במצרים : וישלחו ויקראו לו ויבאו ירבעם ^{3 ויבאוק}
וכל קהל ישראל וידברו אל רחבעם לאמר :

Ille, rogatus à populo, ut de oneribus à patre im-

אביה הקשה ארתי עלנו ואתה עתה הקל מעבודת
אביך

*positis re-
mitteret,*

אָבִיךָ הַקֶּשֶׁה וּמַעַלּוֹ הַכֶּבֶד אֲשֶׁר נָתַן עָלֵינוּ וְנַעֲבֹדְךָ :
 ה' וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם לְכֹרְעוּ שְׁלֹשָׁה יָמִים וְשׁוּבוּ אֵלַי וַיִּלְכוּ
 6 הָעָם : וַיַּעַץ הַמֶּלֶךְ רַחֲבֵעַם אֶת הַזְּקֵנִים אֲשֶׁר הָיוּ
 עִמָּדִים אֶת־פְּנֵי שְׁלֹמֹה אָבִיו בְּהִיתוֹ חַי לֵאמֹר אֵיךְ אַתֶּם
 7 נוֹעְצִים לְהַשִּׁיב אֶת־הָעָם הַזֶּה דְּבַר : וַיִּדְבֹר אֵלָיו וַיִּדְּבֹרוּ קִרְיָ
 לֵאמֹר אִם הָיוּם תְּהִיָה עֹבֵד לְעַם הַזֶּה וְעַבְדְּתָם וְעִנִּיתָם
 וְדִבַּרְתָּ אֵלֵיהֶם דְּבָרִים טוֹבִים וְהָיוּ לְךָ עֲבָדִים כְּל־
 8 הַיָּמִים : וַיַּעֲזֹב אֶת־עֲצַת הַזְּקֵנִים אֲשֶׁר יַעֲזָהוּ וַיַּעַץ אֶת־
 9 הַיְלָדִים אֲשֶׁר גָּדְלוּ אִתּוֹ אֲשֶׁר הָעִמָּדִים לִפְנָיו : וַיֹּאמֶר
 אֵלֵיהֶם מָה אַתֶּם נוֹעְצִים וְנָשִׁיב דְּבַר אֶת־הָעָם הַזֶּה
 אֲשֶׁר דִּבְרוּ אֵלַי לֵאמֹר הַקֵּל מִן־הָעֵל אֲשֶׁר־נָתַן אָבִיךָ
 י עָלֵינוּ : וַיִּדְּבְרוּ אֵלָיו הַיְלָדִים אֲשֶׁר גָּדְלוּ אִתּוֹ לֵאמֹר כֹּה־
 תֹאמַר לְעַם הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבְרוּ אֵלֶיךָ לֵאמֹר אָבִיךָ הַכֶּבֶד
 אֶת־עַלְנוֹ וְאַתָּה הַקֵּל מֵעָלֵינוּ כֹּה תִדְּבַר אֵלֵיהֶם קִטְנֵי
 11 עֲבָה מִמֶּתְנֵי אָבִי : וְעַתָּה אָבִי הָעַמִּים עֲלִיכֶם עַל כֶּבֶד
 וְאֲנִי אֲסִיף עַל־עַלְכֶם אָבִי יִסַּר אֶתְכֶם בְּשׁוֹטִים וְאֲנִי
 12 אֲיַסַּר אֶתְכֶם בְּעֻקְרָבִים : וַיָּבוּ רַבְעָם וְכָל־הָעָם אֶל־
 רַחֲבֵעַם בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר שׁוּבוּ
 13 אֵלַי בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי : וַיַּעַן הַמֶּלֶךְ אֶת־הָעָם קֶשֶׁה וַיַּעֲזֹב
 14 אֶת־עֲצַת הַזְּקֵנִים אֲשֶׁר יַעֲזָהוּ : וַיִּדְּבַר אֵלֵיהֶם כְּעֲצַת
 הַיְלָדִים לֵאמֹר אָבִי הַכֶּבֶד אֶתְעַלְכֶם וְאֲנִי אֲסִיף עַל־
 עַלְכֶם אָבִי יִסַּר אֶתְכֶם בְּשׁוֹטִים וְאֲנִי אֲיַסַּר אֶתְכֶם
 טו בְּעֻקְרָבִים : וְלֹא־שָׁמַע הַמֶּלֶךְ אֶל־הָעָם כִּי־הָיְתָה סִבָּה
 מֵעַם יְהוָה לְמַעַן הָקִים אֶת־דְּבָרוֹ אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה בְּיַד
 16 אַחִיהֶם הַשִּׁילֹנִי אֶל־רַבְעָם בֶּן־נֹבֵט : וַיִּרְא כָּל־יִשְׂרָאֵל
 כִּי לֹא־שָׁמַע הַמֶּלֶךְ אֱלֹהִים וַיִּשְׁבוּ הָעָם אֶת־הַמֶּלֶךְ
 דְּבַר לֵאמֹר מָה־לָּנוּ חֵלֶק בְּרוּר וְלֹא־נַחֲלָה בְּבָנֵי־יִשְׂרָאֵל
 לְאַהֲלֵיךָ יִשְׂרָאֵל עַתָּה רְאֵה בֵּיתְךָ רוּר וַיִּלֶךְ יִשְׂרָאֵל
 לְאַהֲלוֹ

*Equalium
usus con-
filio,*

*Acerbè ad-
modum re-
spondet. &
iusta popu-
li postulata
rejicit.*

*Quo su-
perbo re-
sponso If-
raëlitæ of-
fensi ab ipso
deficiunt.*

לאהלו : ובני ישראל הישבים בערי יהודה וימלך 17 עליהם רחבעם :

וישלח המלך רחבעם את אדרם אשר עלהמם 18 וירגמו כל ישראל בו אבן וימת והמלך רחבעם התאמץ לעלות במרכבה לנוס ירושלם : ויפשעו 19 ישראל בבית דוד עד היום הזה :

Legatum- que Regis ad sese mis- sum con- trucidant.

ויהי כשמע כל ישראל כי שב רבעם וישלחו ויקראו כ אתו אל העדה וימליכו אתו על כל ישראל לא היתה

Regnum autem Fe- robeamo deferunt.

אחרי בירת דוד זולתי שבט יהודה לבדו : ויבאו 21

21 Quam- obrem Re- habeam in Israelitas bellum mo- vet.

רחבעם ירושלם ויקהל את כל בית יהודה ואת שבט בנימן מאה ושמונים אלף בחור עשה מלחמה להלחם עם בית ישראל להשיב את המלוכה לרחבעם בן שלמה :

22 Sed Dei jussu ab in- cepto dest- itit.

ויהי דבר האלהים אל שמעיה 22

איש האלהים לאמר : אמר אל רחבעם בן שלמה 23

מלך יהודה ואל כל בית יהודה ובנימין ויתר העם לאמר : כה אמר יהוה לא תעלו ולא תלחמון עם 24

אחיכם בני ישראל שובו איש לביתו כי מאתי נהיה הדבר הזה וישמעו את דבר יהוה וישבו ללכת כדבר

יהוה : ויבן רבעם את שכם כהר אפרים כה 25

Feroboam, tuendi re- gni causa, oppida quaedam communit.

וישב בה ויצא משם ויבן את פנואל : ויאמר רבעם 26

בלבו עתה תשוב הממלכה לבית דוד : אסיעלה 27

העם הזה לעשות זבחים בבית יהוה בירושלם וישב לב העם הזה אל ארניהם אל רחבעם מלך יהודה והרגני

Simulque Tribus sibi subditas, ne Hieroso- lymitani templi reli- gio eas ad domus Da- vidica im-

וישבו אל רחבעם מלך יהודה : וייעץ המלך ויעש שני 28

עגלי זהב ויאמר אלהם רב לכם מעלורת ירושלם הנה

אלהיך ישראל אשר העלוקה מארץ מצרים : וישם את 29

האחד בבית אל ואת האחר נתן בדרן : ויהי הדבר הזה ל

לחטאת וילכו העם לפני האחר עדרן : ויעש את בית 31

במות

perium re-
vocaret,
ad simula-
chrorum
cultum
traducit.

Cap. XIII.
Feroboam,
Bethel
ihus aureo
vitulo in-
cendens, à
Propheta
quodam
graviter
accusatur.

Extemplo
ille irâ fu-
rens com-
prehendi
hominem,
manu por-
rectâ, ju-
bet: mox
autem ma-
nus, ita ut
erat, ex-
aruit.

6 Quo pro-
digio Rex
exterritus
culpam
agnoscere,
& vati
supplicare
cepit: eo-
que depre-
cante ma-
num inco-
lumem re-
cipit.

במות ויעש כהני מקצות העם אשר לא היו מבני לוי :
32 ויעש ירבעם חג בחדש השמיני בחמשה עשר יום
לחדש כחג אשר ביהודה ועל המזבח כן עשה
בבית אל לזבח לעגלים אשר עשה והעמיד בבית אל
את כהני הבמות אשר עשה : ויעל על המזבח אשר
עשה בבית אל בחמשה עשר יום בחדש השמיני
כחדש אשר ברא מלכו ויעש חג לבני ישראל ויעל

א על המזבח להקטיר : והנה איש אלהים
בא מיהודה בדבר יהוה אל בית אל וירבעם עמד על-
המזבח להקטיר : ויקרא על המזבח בדבר יהוה ויאמר
מזבח מזבח כה אמר יהוה הנרה בין נולד לבית דוד
יאשיהו שמו וזבח עליך את כהני הבמות המקטירים
3 עליך ועצמות אדם ישרפו עליך : ונתן ביום ההוא מופת
לאמר זרה המופת אשר דבר יהוה הנרה המזבח נקרע
4 ונשפך הדשן אשר עליו : ויהי כשמע המלך את דבר
איש האלהים אשר קרא על המזבח בבית אל ושלח
ירבעם את ידו מעל המזבח לאמר תפשהו ותביש
ה ידו אשר שלח עליו ולא יכל להשיבה אליו : והמזבח
נקרע וישפך הדשן מן המזבח כמופת אשר נתן איש
האלהים בדבר יהוה : ויען המלך ויאמר אל איש
האלהים חל נא את פני יהוה אלהיך והתפלל בעדי
ותשבירי אלי ויחל איש האלהים את פני יהוה ותשב
7 יד המלך אליו ותהי כבראשנה : וידבר המלך אל
איש האלהים באה אתי הביתה וסעדה ואתנה לך
8 מתת : ויאמר איש האלהים אל המלך אם תתן
לי את חצי ביתך לא אבא עמך ולא אכל לחסולא
9 אשתה מים במקוסי הזה : כי כן צוה אתי בדבר יהוה
לאמר לא תאכל לחסולא תשתה מים ולא תשוב
בדרך

מלכו קרי

א יג

2

3

4

קטזכס

6

חס' כחטף

8 קטז

9